Quelle: http://manuscripta.at/?ID=390
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

vicios remanere nō possunt. Nā modicū fermentū totā massā corrūpit. Hinc debet se probare
quisq; solliciate et pensare. quātū illi deest. et
quā magnū dāpnū mēret. qui pro rebus tran
seuntib⁹. hoc vnde debet esse bīus potest. Ita de g⁹
nib⁹ cauēde sunt lites et cōtēciones. quia hec sunt opa
carnis. et sic ait apls. Qui talia agūt: regnū
dei nō cōsequēt². Ideo nos admonet in alio loco
dicēs. Nichil p contēcione a' manē glam. supe
riores sibi mutuē arbitrātes. nō ea que sua sin
gули cogitātes: sed ea que sunt alteri⁹. Plurimū
valet hec duo ad remouēdū lites. et generandā
cōcordiā. cū quisq; inferiorē se oib⁹ cogitat: et ea
que sunt alteri⁹ magis quā sua ppria pensat. In
hys em duob⁹ humilitas et caritas cōmēdāt²
que nō solū nō discordare solet. sed etiā discordā
tes ad cōcordiā reuocare. Et qā hec que dicta sunt
ad pfectiores pertinet: ppter mult⁹ pfectos tēperat
sentēciā dū subiūgit. Tn si vīa tollerat² infirmi
tas. ut hoc recipiatis qd̄ posuerātis: in vno tn